

De Polygondor - Boek 1: De Polygondor

Eerste druk, maart 2012

© 2012 Jerryaan Melko

Corrector: C.C. Paetzhold, C.F. Mozer

ISBN: 978-90-484-2336-1

NUR: 334

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer

www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

JERRYAAN
MELKO

DE POLYGONDOR
BOEK I DE
POLYGONDOR

'Niet zo lang geleden was ik één van de lezenden en géén schrijfster, absoluut niet.

Niet dat daar iets mis mee is, O nee, maar anders. Ja, geloof me, dat is héél anders.

Nu ben ik een lezende schrijfster. Geen schrijvende lezer, O, nee.

*Dat is óók anders, héél anders. En is volgens mij dan ook de kracht die nodig is om dóór te kunnen geven wat in mij leeft, wat mij beweegt zodat U begrijpen zult wat in mij de schrijvende maakt
De lezende schrijfster dan nog wel'.*

Jerryaan

(Wikipedia) De **Kazachen** waren een islamitisch nomadenvolk van Turkse afkomst, dat zich in de 18^e eeuw onderwierp aan het tsaristische Rusland. Na de Russische Revolutie werd voor hen in 1920 de **Kirgizische ASSR** binnen de Russische Federatie opgericht, die in 1925 werd omgedoopt in Kazakse ASSR en waarvan een jaar later de Kirgizische ASSR werd afgesplitst (de huidige republiek Kirgizië). Het grondgebied werd ook in het westen verkleind: de stad Orenburg, tot dan de hoofdstad van deze autonome Sovjetrepubliek, kwam direct onder de Russische Federatie te vallen en Alma-Ata werd de nieuwe hoofdstad. In 1936 werd Kazachstan een volwaardige unie-republiek (SSR) binnen de Sovjet-Unie. Tegelijkertijd groeide Kazachstan, vooral vanwege de op haar grondgebied gelegen Russische lanceerbasis Bajkonoer.

De tot **Almaty** omgedoopte **Alma-Ata** als hoofdstad van de nieuwe republiek zou voortaan **Astana** (hoofdstad) worden genoemd. Het gebied rondom **Semipalatinsk** tot **Barichov-city** werd één groot testgebied, Met Professor Iurgis Barichov tot ongeveer 1970 als hoofd. De eerste nucleaire testen genaamd '**first-lightning**' gebeurden onder zijn supervisie. Daar werden de eerste '**mismaakten**' gevormd.

De echte namen zijn hier en daar uit veiligheidsoverwegingen veranderd. Ook mijn veiligheid. Om het niet nog ingewikkelder te maken heb ik besloten de '**ottsjestvo**' (vadersnaam) weg te laten.

Boek 1:

De Polygondor

Ik ben Areyán, een Polygondor en ik reis gelukkig niet alleen. Dat is in deze tijd niet zo verstandig: alleen reizen. En ik kan het weten, helaas. Ik kom uit de streek van Semipalatinsk, Kazachstan, ooit deel van het Groot Communistisch Rusland. Het is het jaar 2044 na Christus. In dat gebied en in de voormalige Sovjet Unie of C.C.C.P. ligt het plaatsje **Barichov**, hoofdstad van de regio.

Genoemd naar de Nucleair geleerde Iurgis Barichov.

De uitgebreide goudgele steppen wisselen zich daar af met wisselend middelhoog en laaggebergten en groene heuvels.

Daar, waar van ongeveer 1936 tot 1969 Nucleaire testen werden uitgevoerd, kwamen toen veel mismaakte baby's ter wereld. Mismaakt door de veel te gevaarlijke nucleaire testen.

Boratzjá was toen de nieuwe verantwoordelijke in de 'Fabriek'.

Nadat Barichov een politieke loopbaan kreeg aangeboden, moest hij zachtjes van het toneel verdwijnen. Maar dat zou zeker echt zijn einde zou hebben betekend. De komst van Boratzjá en zijn zoon als hoofd van Semipalatinsk en 'de Fabriek' veranderde voorgoed de situatie ten slechte en zou tot de huidige situatie leiden. Professor Barichov voorzag dit en dook in 1970 onder. Hij was de grondlegger van onze verzetsgroepen van 'mismaakten'. We zijn nu met drie. Groepen bedoel ik. Groep één samen met mij, twee samen met Kathishya en drie samen met Vladimi. In totaal zijn we met ongeveer 40 hoogbegaafde 'mismaakten', trots en strijdvaardig. Maar het is niet van de ene op andere dag zover gekomen.

Het landschap was vernietigd en het drinkwater besmet. De poelen borrelen hier en daar nog na en geeft in enkele dunne bosgebieden een onaards gezicht. Zwarte afgebrande toppen van de zwarte Essen, Sparrenbomen, de Taiga's en lage stronken op kaal gebrande velden voelen gevaarlijk en radioactief. Of ze het zijn of niet maakt niets meer uit.

Zelfs de onverwoestbare kakkerlakken schijnen in grote getallen verhuisd te zijn, tegelijkertijd met de mieren. Kilometers lange kolonnes over de grond, naar het zuiden.

De toenmalige regering had voor de nucleaire testen een zelfvernietigings mechanisme in werking gezet en wou daar de consequenties niet van onder ogen komen. Dat brak ze op, toen. Tot het niveau waarin ze zich nu bevinden.

Ik ben één van de weinigen nog over, zo'n mismaakte en wel een nog zeldzamer zogenaamde Polygondor, speler met de atomen en neutronen. Op alle niveaus. Net zoals mijn moeder dat was, maar dan veel sterker en heel bewust. Dat kwam door de 'Fabriek'.

Hoewel het woord polygondor toen nog niet voorkwam, kreeg het in die komende jaren door de professor die betekenis. Er waren veel mismaakten, maar niet veel zoals ik.

De meesten zijn opgespoord en opgejaagd door de honden, vastgezet en mishandeld met verschrikkelijke proeven en daarna vermoord.

Anderen hebben zich samengevoegd in kleine groepjes zoals de onze. Nog anderen dachten wraak te kunnen nemen tegen de mensheid, door te plunderen en te moorden. Als we die groepjes tegenkwamen eindigde dat altijd in een wreed treffen. Gelukkig zijn dat er niet veel en worden het er steeds minder.

'De nucleair mismaakten...,' mijn gemijmer begint weer een sentimenteel trekje te krijgen.

Ik ben geboren in 1958, maar ik blijf 25, ongeveer en nu al voor een eeuwigheid ofzo. Waarom ook juist die leeftijd? Misschien was ik toen pas uitgegroeid, volwassen?

Wie het weet mag 't zeggen. Joost? Daar heb ik het later nog over. Mijn mening over Joost.

Mijn moeder (Moesjka) is al weer een tijdje dood. Gestenigd in de tweede serie rellen van 1976, de inleiding voor de 'Glasnost' en 'Perestrojka' van Michael Gorbatsjov.

Hoe kwaad waren we op de 'normale' mensen.

Totdat het besef groeide dat de 'Fabriek' hiervoor verantwoordelijk was.

Ik mis haar nog steeds elke dag, maar dat maakt me geen watje, in-tegendeel.

Het herinnert me aan datgene dat nooit meer goed komt. Nooit meer! En ik sterk me met de kennis dat er anderen zijn zoals ik, strijdvaardig en recht.

Ondanks alles ben ik, van moeder uit, toch niet bijzonder lelijk (als ik dat van mezelf, een mismaakte mag vinden), maar wel erg speciaal. Een speciaal 'Semipalatinsk-kindje', een Polygondor.

Laat ik proberen het simpel uit te leggen.

Een Polygondor is een manipulator van DNA-moleculen en atomen.

Ik ben zo iemand die diverse nucleaire en genetische veranderingen heeft moeten doorstaan en daardoor toevallig, of het was de hand van God, in staat is iedere vorm van leven te manipuleren, leven te herschrijven, zoals anderen computer programmaatjes schrijven.

Herschrijven en aanpassen, om uiteindelijk een geheel nieuwe vorm, de zogenaamde polygoon, als cel te creëren, aan te passen of te herscheppen. Iets simpeler?

Stel je hebt een tekenprogramma: je tekent een cirkel. Een cirkel bestaat eigenlijk uit allemaal puntjes. Al die puntjes worden d.m.v. een lijn verbonden tot een cirkel. Ook een rechte lijn bestaat dus uit onderling verbonden puntjes.

Verplaats je één puntje dan is die cirkel geen cirkel meer, of de lijn is dan krom.

Hetzelfde met een polygoon, alleen zijn de mogelijkheden met polygonen oneindig veel groter. Puntjes verplaatsen, toevoegen of juist weghalen heeft grote gevolgen voor vorm van die polygoon.

En aangezien lucht ook bestaat uit moleculen kun je dus, gebruik makend van die luchtmoleculen, ook op afstand bepaalde moleculen van een gewenst deel veranderen.

Via, via, en via...snap je het nog tot zover? Het is eigenlijk wel makkelijk.

'Never underestimate the beholder!' moet ik me even voorhouden. Sorry.

Die wetenschap maakt het werken met polygonen veel uitgebreider en tevens gevaarlijker. Maar zeker interessant...

Dit is in het kort wat ik doe met het veranderen van de DNA en hun moleculen.

Voor zover ik me ervan bewust ben dan.

Sommigen durven het in de hoek van Magie te plaatsen. Zwart zoals ze beweren.

Ik weet dat het niets Magisch is, jammer genoeg...

Magie, ik houd er wel van, maar tevens ben ik ook wel een beetje bang voor. Zoals het werk van Arman.

Onbewust gaat het er met polygondorren toch wel minder vriendelijk aan toe als ik voor doe komen. Niet bewust, maar toch. Dat zul je nog wel merken.

En zo maak ik bij wijze van spreken van een appel uiteindelijk toch nog een peer, en als ik wil ook nog op afstand.

Ik moet wel goed in de gaten houden wat moreel is toegestaan. Die grens moet ik proberen nooit te overschrijden.

In de praktijk betekent het van die saaie hogere mathematica: nieuwe vormen (polygonen) creëren van bestaande polygonen zoals die overal om ons heen zijn, het alles is.

Daarbinnen moet ik veelvuldig gebruik maken van de radius en in-radius voor het bewegen in de derde en zelfs vierde dimensie. Dat is wat ik voor me moet zien wil ik er wat aan kunnen veranderen. Je moet 't zien, je erin begeven.

Anders lukt het niet.

Het verschijnt voor me als een hallucinatie. Zo'n echt doorschijnend computerscherm, direct vanuit mijn digitale rechter oog. Dat oog ziet alles in lichte diverse soorten groen, met lijntjes en cijfers. Het oog is een vervolg op het oogprogramma voor Vladimi, hem leer je ook vanzelf kennen, van Groep 3. Alle afstanden die mijn oog ziet zijn digitaal weergegeven in donkerder groen, natuurlijk. Wel is de alarm kleur rood.

De normale wereld zoals die voor ieder ander zichtbaar is wordt min of meer normaal weergegeven. De werkelijkheid mag niets van zijn eigen waarde verliezen, vandaar.

Het is ongelooflijk, maar waar. Hoeveel waarde het normaal zien van de wereld is. Vladimi weet daar alles van.